

ת"פ (מרכז) 978-02-24 - מדינת ישראל נ' ק' ז'

ת"פ (מרכז) 978-02-24 - מדינת ישראל נ' ק' ז' מחוזי מרכז

ת"פ (מרכז) 978-02-24

מדינת ישראל

נגד

ק' ז'

על ידי ב"כ עו"ד איתמר צור

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[21.04.2025]

כבוד השופטת מרב גרינברג

באמצעות עו"ד

גזר דין

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר דיוני בעובדות כתב אישום בעבירת נשיאה והובלת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ואיומים- עבירה לפי סעיף 192 לחוק (3 עבירות).
2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום התגורר הנאשם במתחם משפחתו ביחד משפחות אחיו. החל ממועד לא ידוע עובר ליום האירוע החזיק הנאשם במחסן אקדח מסוג גלוק טעון במחסנית ללא כדורים, שהוטמן בתוך צמיג רכב. ביום 17.1.24 איים הנאשם על אחיו א.א באומרו לו כי ירצח אחר שהוא מכיר, וזאת בכוונה להפחידו. יום למחרת, 18.1.24, נטל הנאשם את האקדח ונשא אותו למקום סמוך והזיז את צינת האקדח לאחר מכן השיב אותו למחסן. בהמשך היום, פגש באחיו ב.ב, כיוון לעברו את האקדח ואיים עליו שיהרוג אותו, האח הלך מהמקום להביא לנאשם תרופה ולהזעיק את המשטרה. בסמוך לאחר יצא ג.ג, קטין כבן 11, שהוא בנו של האח א.א ופגש בנאשם, שנשא איתו את האקדח. הנאשם איים גם עליו כי אם אביו לא ישלם לו כסף הוא יחזור את רכבו והראה לג.ג את האקדח. ג.ג סיפר על האיומים לאביו א.א וזה ניגש לשוחח עם הנאשם, שהחביא את האקדח מאחורי גבו. בשלב מסוים משנודע לו שמשטרה הגיעה למתחם, החביא את האקדח בצמיג במחסן.

3. הנאשם הופנה עם מעצרו להסתכלות ונמצא כשיר לעמוד לדין. כעולה מאסופת מסמכים פסיכיאטריים שהגישה ההגנה (נ/1), הנאשם בן 59, אב לשתיים, גדל בתנאים קשים מאד, בגיל צעיר החל להשתמש בסמים, בשנת 2009 עבר תאונת דרכים שגרמה להתפרצות מחלת הנפש. הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית משנת 2011 כלוקה בהפרעה סכיזואפקטיבית, אושפז מספר פעמים בעבר ובמספר הליכים שננקטו נגדו נמצא לא כשיר לעמוד לדין וההליכים נגדו הופסקו. הנאשם הפסיק ליטול תרופות כ-3 חודשים לפני המקרה, כשלושה שבועות עובר לאירוע החלו גורמים בסביבתו לדווח על שינוי לרעה במצבו של הנאשם שהתבטא בהתנהלות מוזרה ואיומים חוזרים ונשנים כלפי שכנים ובני משפחה. בתקופות רגרסיה הנאשם עצבני מאד, סובל מאי שקט פסיכומוטורי, ומתקשה לשתף פעולה עם גורמי בריאות הנפש.

4. בהמשך לבקשת הגנה הוגשה בשלב הטיעונים לעונש חו"ד נוספת ממב"ן (מיום 1.4.25). כעולה ממנה הנאשם שוהה במב"ן מאז נעצר מעל כשנה, משולב בתכנית שיקומית תעסוקתית. לאורך האשפוז פעיל בריפוי בעיסוק, משמש אחראי חוליה ותומך ומסייע למטופלים אחרים. הנאשם משתף פעולה עם סגל המחלקה ועובר הליכי שיקום משמעותיים. לאורך אשפוזו לא הייתה אינדיקציה למצב פסיכוטי פעיל, קיימת תובנה למצבו הנפשי ולצורך להמשיך ליטול טיפול תרופתי שמיטיב איתו. להערכת גורמי בריאות הנפש, כיום מצבו הנפשי של הנאשם יציב ומאוזן, הוא מצוי בקשר עם משפחתו ומתחייב לא לחזור לשימוש בסמים.

תמצית הטיעונים לעונש

5. ב"כ המאשימה, עו"ד תרם, עמדה על חומרת מעשי הנאשם ומדיניות הענישה המחמירה, ועותרת למתחם שנע בין 30-54 חודשי מאסר. לטענתה הפגיעה בערכים מוגנים, ובראשם שלום הציבור ובטחונו, גבוהה, הנאשם עשה שימוש חוזר באקדח כדי לאיים על בני משפחתו, לרבות איום כלפי קטין כבן 11. מדובר באירוע חמור ומתמשך, שכלל החזקת אקדח ושימוש בו לצורך איומים, מעבר לאיומים המילוליים עצם נשיאת האקדח על גופו מחמירה את רף האיום והחשש של בני משפחתו. עוד עמדה על הפחד שאחז בבני המשפחה שחששו מהשילוב של נשיאת אקדח ומצבו הנפשי המדורדר. לגבי מצבו הנפשי, בהמשך להליך הגישור הוסכם שההגנה לא תטען לקרבה לסייג, הנאשם החמיר את מצבו בכך שהשתמש בסמים, אם כי כיום מצבו השתפר. המאשימה שוחחה עם נפגעי העבירה. אשר למיקום עונשו של הנאשם במתחם נטען כי לנאשם עבר פלילי, הוא ריצה מאסרים, הורשע גם בעבירות איומים והפרת צו ובהליך אחר שהואשם בעבירת אלימות במשפחה הופסקו ההליכים מחמת מצבו הנפשי. הנאשם אמנם לא ביצע את העבירות על רקע סכסוך או לצורך ביצוע עבירות ובכך עניינו שונה מתיקי נשק אחרים אך מדובר באיומים קשים כלפי שלושה בני משפחה שונים. לפיכך עותרת המאשימה למקם את עונשו של הנאשם סמוך למרכז המתחם, למאסר על תנאי וקנס לשיקול דעת בית המשפט.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד איתמר צור, סבור שמדובר בתיק ייחודי בנסיבותיו וכי יש מקום ליתן משקל נכבד למצבו הנפשי של הנאשם והשיפור במצבו. הנאשם כבן 60, סבל מאלימות כלפיו בעת שהיה ילד, מזה שנים מתמודד עם מצב נפשי לא יציב, בשנת 2022 אושפז לפי בקשתו. אחיו של הנאשם, אחד מהם רופא במקצועו, מודעים למצבו של הנאשם, דואגים לו ומקפידים שייטול תרופות. במקרה זה חלה הרעה במצבו של הנאשם מאחר שבמשך תקופה הפסיק ליטול תרופות, בעת שנעצר מצבו היה קשה מאד, הנאשם הסביר שלא רכש את האקדח אלא מצא אותו במתחם. הנאשם לא ידע כלל איך משתמשים באקדח, גם המשפחה שלו לא נלחצה ממעשיו והתייחסה בעיקר למצבו הנפשי הקשה. האקדח לא היה טעון בכדורים, מאז שנעצר נמצא בקשר טוב עם משפחתו. הנאשם מאושפז תקופה ארוכה במב"ן, נשאר באשפוז נוכח שיתוף פעולה עם גורמי הטיפול, עובר הליך שיקום משמעותי, מצבו הנפשי התייצב, מגלה תובנה למצבו ולצורך להמשיך להשתמש בתרופות. לפיכך עותר ב"כ הנאשם לענישה החורגת לקולה מטעם שיקום ולעונש מאסר שלא יעלה על 20 חודשי מאסר.

7. עוד שמעתי את אחי הנאשם, שהוא אחד המתלוננים, מר א' ז', לדבריו לנאשם יש תקופות טובות ותקופות שהוא לא מצליח לשלוט במה שהוא עושה, לכן המשפחה הזעיקה את המשטרה ורצתה לאשפז אותו; הנאשם מסר כי השתנה לחלוטין, הבין שהוא חולה וחייב לקחת תרופות.
דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול השיפוט בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

9. עבירות הנשק הפכו זה מכבר למכת מדינה ומגלמות סכנה ממשיה לשלום הציבור ולביטחון. חומרתן היתרה של עבירות אלה אינה מתמצה אך בעבירות גופן, אלא בפוטנציאל הנזק הנובע מהן. מגמת הפסיקה בשנים האחרונות מלמדת על החמרה בענישה לצורך מיגור עבירות אלו, תוך מתן משקל לשיקולי הרתעה. מגמה זו אחידה ועקבית ביחס לכלל עברייני הנשק, אף כשהם צעירים ונעדר עבר פלילי, והאירוע הוא בגדר חריג בנוף חייהם הנורמטיבי (ע"פ 5813/21 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל, פס' 14(31.5.2022); בע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021); ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מחמד בסילה, פס' 10(28.12.2021); ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל (31.7.2022); ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022); ע"פ 116/13 וקנין נ' מדינת ישראל, פס' 7(31.7.2013)). מגמה זו קיבלה ביטוי גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק באשר הן, באופן שכלל, העונש שיושג בגין עבירות אלו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה.

10. בענייננו נסיבות מעשי הנאשם אכן ייחודיות. הנאשם סובל ממחלת נפש, מצבו הנפשי הדרדר סמוך למועד ביצוע העבירה מאחר שלא נטל טיפול תרופתי והשתמש בסמים. הנאשם החזיק באקדח שלא ברור כיצד הגיע לידי, האקדח היה טעון במחסנית אך ריק מכדורים, הנאשם עשה בו שימוש כדי לאיים על שניים מאחיו ואחיינו הקטין. כעולה מכתב האישום, אחד האחים שהבחין במצבו ובאיומיו פנה להביא לו תרופה ולהזעיק את המשטרה. ברי כי מעשי האיומים באמצעות שימוש באקדח גרמו עוגמת נפש וחשש רב לבני משפחתו שאמונים על הטיפול בנאשם. פוטנציאל הנזק ממעשיו אינו נמוך, אם כי הנאשם לא החזיק בתחמושת.

11. הנאשם נמצא כשיר לעמוד לדין ולא נטען כי מצבו הנפשי במועד ביצוע העבירות מקרבו לסייג ומפחית ממידת אשמו ואחריותו. הנאשם היה מודע למעשיו ויכול היה להימנע מהם. עם זאת, הסיבה בגינה ביצע את מעשיו אינה הסיבה הטיפוסית, ברי כי ברקע מעשיו עומד מצבו הנפשי הירוד. בחינת מידת פגיעת מעשי הנאשם בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי היא ברף הבינוני.

מדיניות הענישה הנוהגת

12. בפסיקה ענפה הושתו על נושאי נשק עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופות לא קצרות. הפסיקה אינה מקלה עם נאשמים צעירים שזו להם הסתבכותם הראשונה עם החוק, ללמדנו כי הענישה מבכרת את האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות במקרי שיקום: "המסר העונשי הנגזר ממדיניות הענישה האמורה הוא כי שומר נפשו ושלום - ירחק מעבירות הנשק באשר הן, קלות כחמורות" (ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 10(26.7.2022) (להלן: "עניין פלוני")).

רמת הענישה בעבירות נשק מחמירה, אתן ביטוי לנסיבות ביצוע העבירות שמהוות אירוע אחד - נשיאת אקדח לא טעון וביצוע איומים באמצעותו.

בע"פ 3186/22 בר נ' מדינת ישראל (23.2.2023) נדון עניינו של נאשם שנשא והוביל בקטנוע אקדח טעון גנוב, בחזקתו נמצא סם קנביס לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם, צעיר בעל עבר פלילי משמעותי, 30 חודשי מאסר בפועל. הנאשם חזר בו מערעורו לאחר שמיעת הערות בית המשפט העליון.

בע"פ 2141/21 חניני נ' מדינת ישראל (27.5.2021) נדחה ערעורו של נאשם שהצטייד אקדח אוויר שבוצעו בו שינויים שמאפשרים ירי של תחמושת. הוא נתפס בחצר קרובה לביתו בשעת לילה מאוחרת, כשהוא נושא את האקדח על גופו ובתוכו ארבעה כדורים. נדון למאסר בן 20 חודשים;

בע"פ 2033/21 זועבי נ' מדינת ישראל (30.8.2021) נדחה ערעורו המערער, בן 51, ללא עבר, חולה טרשת נפוצה שנדון בגין נשיאת שני אקדחים על רקע סכסוך פעיל למאסר בן 24 חודשים. נקבע כי סולחה שנערכה בין המשפחות ומצבו הרפואי לא מצדיקים חריגה מהמתחם.

בע"פ 1658/22 נח'אש נ' מדינת ישראל (19.6.2022) נדחה ערעור המערער שהורשע בעבירת נשיאה והובלה של תת מקלע "עוזי" ומחסנית למאסר בן 26 חודשים. המערער, ללא עבר פלילי, רכש לטענתו את הנשק לשם הגנה עצמית ועבר הליך טיפולי.

בע"פ 4290/21 זרבאילוב נ' מדינת ישראל (6.12.2021) נדחה בית המשפט העליון את ערעור המערער שנהג ברכבו ונשא בתא המטען שני אקדחים טעונים במחסנית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 16-36 חודשי מאסר. לחובת הנאשם הרשעה אחת שהתיישנה. נדון למאסר בן 18 חודשים.

- ת"פ 2049-11-22 מדינת ישראל נ' אלהווארי (גזר דיני מיום 19.6.23), שם נשא הנאשם בנשק מסוג רובה קלצ'ניקוב במתחם ביתו, כשהגיעו שוטרים למקום, נטל את הנשק והחביאו בבית שכונו. ניתן משקל לאחידות ענישה. נקבע מתחם הנע בין 22-44, על הנאשם נגזר עונש בתחתית המתחם.
13. בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים, מדיניות הענישה הנוהגת, בהתחשב בנסיבות התיק, ברקע למעשים ובכך שמדובר באקדח שאינו טעון, אני קובעת מתחם ענישה הנע בין 24-42 חודשי מאסר בפועל. גזירת העונש המתאים לנאשם
14. הנאשם כבן 59, מזה שנים רבות סובל ממחלת נפש לצד שימוש לרעה בסמים. כשהנאשם מקפיד על נטילת טיפול תרופתי מצבו הנפשי מיוצב ומאוזן, כשהוא לא עושה כן, הוא מרע את מצבו, סובל מאי שקט והתנהגות עצבנית. מעשיו בתיק זה הם דוגמא מייצגת לפגיעתו הרעה בציבור, ובמקרה זה בבני משפחתו הקרובים, בתקופות שמצבו הנפשי אינו מיוצב.
15. בעברו של הנאשם הרשעות רבות בעיקר בעבירות רכוש. מספר הליכים בין השנים 2011-2014 הופסקו מחמת מצבו הנפשי, בשנת 2019 נדון בגין עבירות אלימות במשפחה למאסר על תנאי וצו מבחן.
16. הנאשם מאושפז יותר משנה במסגרת מב", כעולה מחוות הדעת המעודכנת הוחלט להשאיר את הנאשם באשפוז גם לאחר שמצבו הנפשי התייצב כדי לשלבו בהליך שיקומי-טיפולי. הנאשם משתף פעולה עם גורמי הטיפול, משמש אחראי חולייה ומסייע למטופלים אחרים. ניכר שעובר הליך טיפולי משמעותי, מבין את החשיבות בנטילת תרופות והימנעות משימוש בסמים. אמנם לא ברור האם הנאשם ימשיך בהתנהלותו החיובית גם לאחר שחרורו ממאסר אך לא ניתן להתעלם מכברת הדרך הטיפולית שעובר ומהערכת גורמי הטיפול כי מצבו מאוזן וחלה הפחתה ברמת מסוכנותו של הנאשם. לפיכך מצאתי ללכת לקראת הנאשם נוכח התקופה הממושכת שמצוי בהליכי טיפול ומתנהל באופן תקין, למקם את עונשו בתחתית המתחם חרף עברו ואף לחרוג חריגה קלה מטעמי שיקום ממתחם הענישה ומהוראת סעיף 140 לחוק.
17. אני גוזרת איפוא על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 22 חודשי מאסר החל מיום מעצרו 18.1.24.
- ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. קנס בסך 1,500 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-2 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 15.5.25.
- הנשק והמחסנית יושמדו. צו כללי למוצגים
- זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.
- ניתן היום, כ"ג ניסן תשפ"ה, 21 אפריל 2025, במעמד הצדדים.